

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-09-29960 דרדיגר נ' התיאטרון הלאומי הבימה בע"מ(חל"צ)

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת אפרת בוסני

יוסף חיים דרדיגר

תובעים

נגד

הבימה התיאטרון הלאומי בע"מ(חל"צ) 514628247

נתבעים

פסק דין

1

2 בפניי תביעה לחיוב הנתבעת בתשלום פיצויים לדוגמא בגין דברי פרסומת ששוגרו לתובע באמצעות
3 הודעות מסר בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982 (להלן:
4 "חוק התקשורת") התובע תובע פיצויים ללא הוכחת נזק בסך 1,000 ₪ בגין כל דבר פרסומת שקיבל
5 מהנתבע בניגוד להוראות החוק התקשורת, בתוספת הוצאות משפט ועוגמת נפש, ובסה"כ 7,000 ₪.

6

7

טענות הצדדים

8

9 לטענת התובע, הנתבעת, תאטרון הבימה הלאומי בע"מ (חל"צ), שיגרה אליו 4 דברי פרסומת, בין
10 התאריכים 16.3.14 ועד 22.7.14, באמצעות הודעות אלקטרוניות מסוג ס.מ.ס. התובע טוען כי לא
11 נתן הסכמתו המפורשת מראש לכך. כן טוען התובע כי פנה מספר רב של פעמים לנתבעת בבקשה
12 להסירו מרשימת התפוצה, אך הנתבעת המשיכה לשגר אליו הודעות.

13

14 הנתבעת טוענת כי התובע רכש ממנה כרטיסים להצגה ביום 17.11.11, ומסר, במסגרת רכישתו, את
15 פרטי התקשורת לנתבעת. הנתבעת, בהסתמך על פי הוראות סעיף 30א(ג)(3) לחוק, טוענת כי ניתן
16 לשלוח דבר פרסומת לתובע, אף אם לא התקבלה הסכמתו, בהיות דבר הפרסומת מתייחס לשירות
17 דומה לשירות שנרכש על ידי התובע מאת הנתבעת. התובע רכש כרטיסים להצגה מהנתבעת, ותוכן
18 של ההודעות נשוא התביעה כלל פרסומת להצגות המתקיימות אצל הנתבעת, ולכן מדובר בשירות
19 דומה. עוד טוענת הנתבעת כי היא אפשרה לתובע להסיר את עצמו מרשימת התפוצה, ואף הסירה
20 אותו מיד עם פנייתו, ולפיכך פעלה בהתאם לחוק. לטענת הנתבעת בכל ההודעות שנשלחו נכללה
21 אפשרות לתובע להסרתו מרשימת התפוצה, אולם התובע לא הסיר את עצמו. בהודעות נכלל קישור
22 לכתובת אתר האינטרנט של הנתבעת, כאשר היה על התובע להיכנס לקישור, לרשום את המילה
23 "הסרה", על מנת שיוסר מרשימת התפוצה. אלא שהתובע, התעלם מהקישור שלח לנתבעת הודעת
24 "הסר" שלא נקלטה. כן טענה הנתבעת כי מיד עם קבלת פניית התובע אליה במכתב מיום 28.8.14,
25 הסירה את התובע מרשימת התפוצה.

26

27

הצדדים העידו בפניי וחזרו על טענותיהם.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-09-29960 דרדיגר נ' התיאטרון הלאומי הבימה בע"מ(חל"צ)

תיק חיצוני:

1 התובע חזר על טענתו כי לא נתן הסכמה מפורשת מראש לקבלת דבר הפרסומת כמתבקש בחוק, וכי
2 השארת פרטיו אצל הנתבעת במסגרת רכישתו מהנתבעת כרטיסים להצגה, אינה מהווה הסכמה
3 כנדרש בחוק. כן הבהיר התובע בעדותו כי אף שידע שמדובר בנתבעת לא נכנס לקישור שהופיע
4 בהודעות על מנת להסיר את עצמו מרשימת התפוצה, מחשש ל"יורוס".

5
6 נציג הנתבעת אישר בעדותו כי לא ניתנה הסכמה מפורשת של התובע למשלוח הודעות מסר, אולם
7 חזר על טענתו כי משדברי הפרסומת מתייחסים לשירות דומה לשירות שנרכש בעבר על ידי התובע
8 מהנתבעת וכי משניתנה לתובע אפשרות בכל ההודעות להסיר עצמו מרשימת התפוצה, הנתבעת
9 פעלה בהתאם לחוק. כן העיד נציג הנתבעת כי כיום מקפידה הנתבעת להחתים את הפונים על
10 הסכמה.

דיון והכרעה

11
12
13
14 "דבר פרסומת" על פי סעיף 30א לחוק התקשורת הנו: "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד
15 רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת". "מפרסם" על פי סעיף 30א לחוק
16 התקשורת הוא: "מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של
17 נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו,
18 או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר; לעניין זה, לא יראו כמפרסם מי שביצע,
19 בעבור אחר, פעולת שיגור של דבר פרסומת כשירות בזק לפי רישיון כללי, רישיון מיוחד או מכוח
20 היתר כללי, שניתנו לפי חוק זה".

21
22 תוכן של הודעות המסר נשוא התביעה כולל פרסומת להצגות המתקיימות בנתבעת, ולפיכך מדובר
23 ב"דבר פרסומת" כמשמעות המונח בחוק. גם הנתבעת אינה חולקת על כך (ראה סעיף 8 לכתב
24 ההגנה). הנתבעת, כמי שתוכן ההודעות מפרסם את עסקיה, באה בגדר הגדרת המונח "מפרסם" על
25 פי החוק.

26
27 שיגור "דבר פרסומת" כמשמעות המונח בחוק התקשורת, מחייב, על פי סעיף 30א(ב) לחוק
28 התקשורת, קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה
29 מוקלטת. הנתבעת, עליה הנטל לא הוכיחה קיומה של הסכמה מפורשת ומראש של התובע לשיגור
30 דברי הפרסומת נשוא התביעה. ונציג הנתבעת אף אישר בעדותו כי לא ניתנה הסכמה כזו.

31
32 הנתבעת טוענת בהסתמך על הוראות סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת כי התובע מסר לה את פרטיו
33 במהלך רכישתו ממנה כרטיסים להצגה, וכי בהיות דברי הפרסומת נשוא התביעה מתייחסים למוצר
34 או שירות דומים ומשניתנה לתובע, ומשההודעות ששיגרה כללו מתן אפשרות לתובע להודיע כי הוא

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-09-29960 דרדיגר נ' התיאטרון הלאומי הבימה בע"מ(חל"צ)

תיק חיצוני:

1 מסרב לקבל את דברי הפרסומת אך התובע לא עשה כן, רשאית הייתה לשגר לתובע את דברי
2 הפרסומת, אף אם לא נתקבלה הסכמתו. טענה זו אינני מקבלת בנסיבות שלפניי.

3
4 סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת המתיר למפרסם לשגר דברי פרסומת לנמען אף ללא שנתקבלה
5 הסכמת הנמען, מחייב התקיימותם של שלשת התנאים מצטברים הבאים:

6 "(1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן
7 לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר
8 פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);

9 (2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך
10 כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;

11 (3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה
12 (1)."

13
14 תנאים מצטברים אלה לא התקיימו במלואם. אף אם התובע מסר את פרטיו לנתבעת במהלך
15 רכישתו מהנתבעת כרטיסים להצגה אצל הנתבעת, ודברי הפרסומת מתייחסים למוצר או שירות
16 דומים בהיותם פרסומת להצגות המתקיימות בנתבעת, וגם אם הנתבעת נתנה לתובע הזדמנות
17 להודיע על סירובו לקבלת דברי הפרסומת והתובע לא עשה כן, הנתבעת לא הוכיחה כי היא הודיעה
18 לתובע שהפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דברי פרסומת, כאמור בסעיף 30א(ג)(1) סיפא לחוק.
19 בכך די כדי לקבוע כי הנתבעת שיגרה לתובע את דברי פרסומת בלא שנתקבלה הסכמה מפורשת
20 מראש של התובע, כמצוות החוק. מעדות נציג הנתבעת התרשמתי כי הנתבעת פעלה בתם לב
21 במחדלה זה, אולם אין בכך לגרוע ממסקנתי שהנתבעת הפרה את הוראות סעיף 30א לחוק
22 התקשורת.

23
24 התובע תובע את סכום הפיצוי המרבי על פי חוק, בגין כל אחת מההודעות.

25
26 סעיף 30א(ו) לחוק התקשורת מסמיך את בית המשפט במקרה של הפרת הוראות חוק התקשורת,
27 לפסוק פיצויים לדוגמה ללא הוכחת נזק, בסכום שאינו עולה על 1,000 ₪ בשל כל דבר פרסומת
28 שקיבל הנמען בניגוד להוראות חוק התקשורת. מדובר ברף העליון, ואין משמעות הדבר שכל אימת
29 שיופר החוק יהיה התובע זכאי לתשלום זה.

30
31 בנוגע לפסיקת שיעור הפיצוי נקבע בסעיף 30א(ז)(3) לחוק התקשורת כדלקמן: "בבואו לקבוע את
32 גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב
33 בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:

34 (א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-09-29960 דרדיגר נ' התיאטרון הלאומי הבימה בע"מ(חל"צ)

תיק חיצוני:

(ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;

(ג) היקף ההפרה."

1
2
3
4 אמות המידה לעניין השיקולים שעל בית המשפט לשקול לעניין גובה הפיצוי לדוגמה נקבעו בפסקי
5 הדין המנחים בעניין רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי [פורסם בנבו] (4.8.2014) ו- רע"א 2904/14 גלסברג
6 נ' קלאב רמון בע"מ [פורסם בנבו] (27.7.2014). (להלן: "עניין חזני ו- גלסברג"). על פי הלכות אלה,
7 יש לבחון את תכלית החוק: אכיפה והרתעה אפקטיבית ועידוד הגשת תביעות מצד אחד, יחד עם
8 מידתיות מצד שני. לשם כך יש לשקול את נסיבות ביצוע ההפרה, את תוכן הפרסום (אם הוא פוגעני
9 אם לאו); את התנהגות הנתבע; את הרווח הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו); את מספר
10 דברי הפרסומת שנשלחו לתובע (ואותן בלבד), וכמה הודעות נשלחו לכל כתובת (אם מדובר במשלוח
11 בודד לכל כתובת או בהפרה חוזרת ונשנית). בנוסף, על הפיצוי להיות מידתי, ולא מעבר לנדרש לשם
12 השגת תכליות החוק, והוא נועד לכוון את התנהגות המפרסם, באופן שפרסום עתידי במתכונת זו
13 יהיה בלתי כדאי עבורו.

14
15 במסגרת השיקולים יש להבחין גם בין משלוח דברי פרסומת ללא הסכמת הנמען, לבין משלוח דברי
16 פרסומת לאחר שהתבקשה הסרה. המקרה הראשון הוא חמור יותר, ומיגורו הוא ביסוד תכלית
17 החוק.

18
19 שמעתי את העדויות, שקלתי את הטענות של הצדדים ואף שמצאתי כי מדובר ב"דבר פרסומת" וכי
20 לא הוכח שהתובע נתן את הסכמתו המפורשת ומראש למשלוחו אליו, אני מוצאת בנסיבות תיק זה,
21 ועל יסוד השיקולים לעיל לקבוע פיצוי מופחת מהתקרה הקבועה בסעיף 30א(י) לחוק.

22
23 ראשית, לא מדובר בפרסום פוגעני, אלא בפרסומת על הצגות המתקיימות אצל הנתבעת. שנית,
24 התובע לא פעל להסרתו מרשימת התפוצה של הנתבעת. אמנם חוק התקשורת אינו מטיל חובה על
25 נמען לפעול להסרת דברי פרסומת והפסיקה אף קובעת כי מקום בו השולח מאפשר לנמען הסרה
26 מרשימת התפוצה אלא שהנמען אינו מסיר את עצמו מרשימת התפוצה, אין הדבר "מכשיר" את
27 הפרות השולח ואין הדבר שולל מהנמען פיצוי. עם זאת, נמען הנמנע משיגור הודעת סירוב, ניתן
28 לראות בהתנהגותו משום גילוי דעת כי אין הוא רואה בפרסום משום מטרד משמעותי, והימנעותו
29 תילקח בחשבון בין השיקולים אותם שוקל בית המשפט בעת קביעת שיעור הפיצוי.

30
31 על מנת להסיר עצמו מרשימת התפוצה היה על התובע להיכנס לקישור אתר האינטרנט של הנתבעת
32 המופיע בהודעות ששיגרה הנתבעת אליו, וללחוץ על "הסרה". התובע טען בעדותו "יכול להיות שזו
33 הנתבעת ויכול להיות שזה וירוס. רצינול החוק הקובע שדרך הסרת ההודעה פוטרת אותי מכל
34 הבירורים האלה". לא השתכנעתי כי התובע לא ידע שהנתבעת היא שולחת ההודעות, ואינני מקבלת

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-09-29960 דרדיגר נ' התיאטרון הלאומי הבימה בע"מ(חל"צ)

תיק חיצוני:

1 את טענת התובע כי חשש בכנות שכניסה לקישור כתובת אתר האינטרנט שהופיע בהודעות שקיבל,
2 תסכן אותו. תוכן ההודעות מלמד כי מקורן בנתבעת. הפרסומות הייתה להצגות תיאטרון, השם
3 "הבימה" הופיע בכל ההודעות. היה בידי התובע פעול להסרתו מרשימת התפוצה, על דרך כניסה
4 לאתר האינטרנט של הנתבעת בקישור שצוין בהודעה, ולא לשלוח הודעת "הסרה" למס' הטלפון
5 הקווי שממנו נשלחה ההודעה, כפי שהתובע בחר לעשות. זאת, מתוך ידיעה ברורה, שאני מוצאת
6 לקבוע כי התקיימה אצל התובע, כי לא ניתן לשלוח הודעת מסר לטלפון קווי. ידיעה זו, לא מנעה
7 מהתובע לטעון, בחוסר תום לב, בכתב התביעה, כי פנה מספר רב של פעמים לנתבעת בבקשה
8 להסירו מרשימת התפוצה, אך לא נענה. בנוסף, היה בידי התובע לפנות באמצעים אחרים, נגישים
9 אף הם, לנתבעת בבקשת הסרה, בדוא"ל, מכתב, פקס, טלפון ואף באתר הבית של הנתבעת. התובע
10 פנה לנתבעת במכתב מיום 28.8.14 בדרישה להסירו, ומיד הוסר. היה בידו לעשות כן מיד עם קבלת
11 ההודעה, ולייתר בדרך זו את התביעה. בהתנהגות זו של התובע אני מוצאת משום חוסר תום לב,
12 אשר יש בו לטעמי להפחית את שיעור הפיצוי שייפסק לזכותו על פי החוק.

13
14 שלישית, גם העובדה שהיה קשר עסקי קודם בין הצדדים מהווה שקול שלא לדון את הנתבעת לכף
15 חומרה. התובע מסר לנתבעת את פרטיו עת רכש ממנה כרטיסים להצגה, כך שלא מדובר במקרה
16 הקלאסי של שיגור דבר פרסומות ללא הסכמת הנמען מהסוג הראשון, כפי שהיה בעניין חזני.
17 רביעית, לא הוכח כי הנתבעת הנה מפרה סדרתית של החוק. נציג הנתבעת העיד כי התביעה דגן היא
18 התביעה השנייה שהוגשה כנגד הנתבעת באותו נושא וכי הנתבעת מקפידה כיום למלא אחר מצוות
19 החוק, ולקוח המוסר פרטיו במהלך רכישת כרטיסים להצגה, נדרש לאשר בכתב, על גלויה מתאימה,
20 הסכמתו למשלוח דברי פרסומת. כמן כן התרשמתי כי הנתבעת, אף שלא הקפידה לקבל הסכמה
21 מפורשת מראש של התובע פעלה בתום לב עת שגרה את ההודעות, וכי עם קבלת פניית התובע בכתב
22 להסרה, הסירה את התובע מרשימת הדיוור. אמנם התובע טען בעדותו כי גם לאחר התביעה הוא
23 ממשיך לקבל הודעות מהנתבעת, אולם התובע לא הוכיח זאת, ולא הציג כל הודעה המהווה "דבר
24 פרסומת" מאוחרת להגשת התביעה. חמישית, במכלול השיקולים בבואי לקבוע את סכום הפיצוי,
25 לקחתי בחשבון גם את ההיקף הקטן של ההודעות ששוגרו לתובע (ארבע במספר) אל מול תכלית
26 החוק – השגת הרתעה אפקטיבית ומידתית, ולא ענישה.

27

28 **סוף דבר**
29 במכלול נסיבותיו של תיק זה כמפורט לעיל ראיתי לפסוק לתובע פיצוי גלובאלי בסכום של 2,000 ₪.
30 סכום זה ישולם על ידי הנתבעת בתוך 30 יום. לטעמי סכום זה יש בו איזון ראוי בין תכלית החוק,
31 הרתעה אפקטיבית ומידתיות. תכלית החוק אינה עונשית, ואני מוצאת כי די בפיצוי שפסקתי
32 להרתיע את הנתבעת מפני הישנות מקרים דומים.

33

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-09-29960 זרדיגר נ' התיאטרון הלאומי הבימה בע"מ(חל"צ)

תיק חיצוני:

1 באשר לתביעת התובע פיצוי בגין עוגמת נפש בסך 1,500 ₪ וכן הוצאות משפט בסך של 1,500 ₪,
2 אינני מוצאת לקבל את התביעה. מדובר בתביעה מופרזת ללא בסיס ראיתי. התובע לא פרש תשתית
3 ראייתית להוכחת עוגמת נפש שנגרמה לו כתוצאה משיגור ארבע הודעות פרסומת המזמינות אותו
4 לרכוש כרטיסים להצגת תיאטרון. התובע גם לא הראה אילו הוצאות מיוחדות נגרמו לו לצורך ניהול
5 ההליך המשפטי בתיק זה. מדובר בתביעה פשוטה ובתובע שזו לו אינה הפעם הראשונה בה הוא
6 מגיש תביעות כגון אלה.

7
8 הפיצוי שפסקתי מהווה חלק קטן של סכום התביעה. בנוסף בהתחשב בכך שהתובע תבע פיצוי מופרז
9 בגין נזק ממוני, אותה לא קיבלתי, אינני עושה צו להוצאות.

10
11 המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

12
13 ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום מקבלת פסק הדין.

14
15
16 ניתן היום, י"ג אייר תשע"ה, 02 מאי 2015, בהעדר הצדדים.

17

18 אפרת בוסני, שופטת
19
20
21